

KANCELÁŘ PREZIDENTA REPUBLIKY

V Praze dne [dle data elektronického podpisu]

Č. j.: KPR 2878/2024

Kancelář prezidenta republiky (dále jen „KPR“) obdržela dne 17. dubna 2024, s odkazem na zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), žádost (dále jen „žadatel“), o sdělení těchto informací (dotazy jsou pro lepší přehled ze strany KPR očíslovány):

„Žádám o poskytnutí informací vztahujících se ke smlouvě o vzájemné spolupráci při pořádání předpremiéry filmu „Tady Havel, slyšíte mě?“ Č.j. SPH 475/2024, ZČ 208 24 20, ID RS, mezi Správou Pražského hradu a ednorfilm s.r.o

1. Podkladové materiály pro uzavření smlouvy
2. Záznamy a zápisy jednání Správy Pražského hradu, která vedla k uzavření smlouvy
3. Seznam účastníků jednání, která vedla k uzavření smlouvy
4. Popis procesu, jakým došlo k vyhodnocení vhodnosti spolupráce Správy Pražského hradu na předpremiéře filmu „Tady Havel, slyšíte mě?“
5. Podkladové materiály, korespondence, zápisy jednání, která vedla k osobní účasti prezidenta Petra Pavla a prezidentky SR Zuzany Čaputové na předpremiéře filmu „Tady Havel, slyšíte mě?“
6. Celkové náklady Správy Pražského hradu na uspořádání akce
7. Pravidla, podle kterých Správa Pražského hradu rozhoduje o spolupráci s komerčními subjekty na společném pořádání kulturních akcí.“

(dále jen „žádost“).

K žádosti KPR uvádí:

Dotazy žadatele se týkají agendy (působnosti) dvou samostatným povinných subjektů ve smyslu InfZ, a to KPR (bod 5 žádosti) a Správy Pražského hradu (body 1 – 4 a 6 – 7 žádosti). V souladu s principem dobré správy žádost žadatele vyřídí v celém jejím rozsahu KPR, která si předtím vyžádala součinnost příslušných organizačních útvarů Správy pražského hradu (dále jen „SPH“).

Podle § 2 odst. 4 InfZ se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

Podle § 3 odst. 3 InfZ se informací pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.

Ve vztahu ke KPR plní funkci nadřízeného orgánu ve věcech poskytování informací dle InfZ Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“), jehož rozhodnutími je KPR vázána. Za účelem odůvodnění níže uvedeného sdělení, které KPR žadateli k jednotlivým bodům žádosti poskytuje, KPR cituje z předchozích rozhodnutí Úřadu:

„Pod „dotazy na názor“ se nejčastěji řadí žádosti o poskytnutí právních výkladů a stanovisek. Povinnost poskytovat právní výklady v režimu InfZ neexistuje, povinný subjekt však samozřejmě takové stanovisko zpracovat může a může je i poskytnout, nicméně žadatel se jeho poskytnutí nemůže v režimu InfZ nárokově domoci; Další typovou skupinou žádostí, které lze podřadit pod dotaz na názor, jsou žádosti požadující „(do)vysvětlení“ postupů či stanovisek povinných subjektů; Takové žádosti jsou často podávány jako vyjádření nespokojenosti s jinou aktivitou povinného subjektu, typicky žádost o sdělení, z jakého důvodu povinný subjekt vydal konkrétní rozhodnutí, proč se v rámci určitého materiálu nezabýval též určitým v žádosti uvedeným problémem, z jakého důvodu nebyl určitým způsobem činný apod. I v těchto případech platí, že povinný subjekt může žadateli „trpělivě vysvětlovat“, může však též žádost odmítnout s odkazem na ustanovení § 2 odst. 4 InfZ. V některých případech žadatelé požadují prostřednictvím InfZ, aby povinný subjekt „dokladoval“ vyjádření svých představitelů, tedy aby odůvodnil, z čeho tento představitel při formulaci svého stanoviska vycházel, a aby své vyjádření doložil příslušnými podklady. Jestliže žádost adresovaná povinnému subjektu směřuje k poskytnutí informací, o které měl představitel tohoto subjektu opírat své stanovisko, pak takové informace mají být poskytnuty, má-li je povinný subjekt k dispozici, tj. využil-li představitel povinného subjektu při formulaci svého stanoviska informace, které mu povinný subjekt předal. Není však povinen v režimu InfZ (nově) „vysvětlovat“ či „odůvodňovat“, proč jeho představitel určitý názor zaujal. Je přitom třeba zdůraznit, že žádost o informace není specifickým opravným prostředkem, jehož prostřednictvím by měl účastník řízení brojit proti rozhodnutím či postupům správních orgánů, s nimiž nesouhlasí (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.1.2015, č. j. 10 As 117/2014–64) [srov. FUREK, ROTHANZL, JIROVEC/ Zákon o svobodném přístupu k informacím: komentář. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 63 a 76 až 79].

V důvodové zprávě k zákonu č. 61/2006 Sb., jímž bylo v InfZ zakotveno ustanovení § 2 odst. 4, se uvádí. „povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti, a které má nebo by měl mít k dispozici; Naopak režim zákona o svobodném přístupu k informacím nestanovuje povinnost nové informace vytvářet či vyjadřovat názory povinného subjektu k určité problematice; Toto ustanovení nemá v žádném případě sloužit k nepřiměřenému zužování práva na informace, má pouze zamezit žádostem o informace mimo sféru zákona – zvláště časté jsou v této souvislosti žádosti o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání – k vypracovávání takových materiálů nemůže být povinný subjekt nucen na základě své informační povinnosti, neboť taková úprava by byla zcela proti původnímu smyslu tohoto institutu; Pokud má být taková povinnost stanovena, musí tak učinit zvláštní zákon samostatnou úpravou; Naopak pokud již povinný subjekt určitý dokument vypracoval a má tedy informace k dispozici je povinen ji poskytnout; Podobně nebrání toto ustanovení vyhovět žádostem o výtahy z databází či části dokumentů.“

„Na nyní projednávaný případ totiž lze dle názoru Úřadu aplikovat závěry Nejvyššího správního soudu uvedené v jeho rozsudku č/ j/ 4 As 50/2012–71 ze dne 30. 5. 2013 (k dohledání na <https://www.nssoud.cz/>; tento rozsudek byl následně rovněž potvrzen usnesením Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 2564/13 ze dne 20.11.2013), kdy Nejvyšší správní soud řešil situaci, v níž žalobce požadoval po Krajském Úřadu Jihomoravského kraje „předání kopie veškeré emailové komunikace hejtmana Ing. Stanislava Juránka (...), a to přijaté i odeslané korespondence ze všech e-mailových schránek pro něj zřízených, za období od 1. 9. 2008 do dne vyřízení žádosti“.

Nejedná se tak o situaci nikoliv nepodobnou té, v níž nynější žadatel požadoval veškerou komunikaci povinného subjektu ve vztahu k jeho osobě a jeho dotazům, která má být vyhledána nejen ve spisové službě, nýbrž v pracovních emailových schránkách a aplikacích MS Teams, Skype apod. Úřad se plně ztotožňuje se závěry učiněnými Nejvyšším správním soudem v jeho rozsudku, které lze plně aplikovat i na tento případ, tedy že povinný subjekt byl žadateli povinen poskytnout pouze informace, které k žadatelem dotazované problematice uchovává ve spisové službě; nebyl povinen ani oprávněn mu poskytnout informace pocházející z pracovních e-mailových schránek či jiných komunikačních kanálů zaměstnanců KPR.

Nejvyšší správní soud se ztotožnil se závěrem Městského soudu v Praze, který v napadeném rozsudku poukázal na § 8a InfZ a na příslušná ustanovení tehdy platného a účinného znění občanského zákoníku zakotvující ochranu osobnosti ve vztahu k pořizování nebo používání písemností osobní povahy, načež konstatoval, že ochrana osobnosti se vztahuje na veškerou elektronickou poštu nacházející se v e-mailové schránce fyzické osoby označené jejím jménem, a to bez ohledu na to, že schránka byla zřízena povinným subjektem a k plnění pracovních úkolů. E-mailová schránka obecně nemůže být otevřena a její obsah zkoumán bez souhlasu dotčené osoby, ledaže by pro to byly zvláštní důvody vyplývající z pracovněprávního vztahu, nebo pokud by se jednalo o výsledek poměření proporcionality takového zásahu a zjištění, že právo na informace v daném případě převažuje nad právem na ochranu soukromí, jak bylo uvedeno výše. S tímto závěrem se Úřad ztotožňuje pouze s tím rozdílem, že dle Úřadu jej lze vztáhnout nejen na e-mailové schránky zaměstnanců povinných subjektů, ale na veškeré komunikační kanály, které tito zaměstnanci mají k dispozici (Skype, Teams apod.), jejichž okruh se oproti roku 2013, v němž byl citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu vydán, značně rozrostl.“

„Povinný subjekt tak byl v souladu s výše citovanými závěry Nejvyššího správního soudu povinen žadateli k jeho žádosti poskytnout pouze ty informace, které jsou reflektovány v jeho spisové službě. Nebyl povinen provádět šetření v e-mailových či jiných komunikačních kanálech svých zaměstnanců, ani obnovovat již smazané zprávy. Pakliže žadatel požadoval takové šetření provést, tuto informaci nebyl povinný subjekt žadateli povinen poskytnout. Pracovní e-mailové schránky zaměstnanců či jejich interní komunikace přitom obecně nebývají předmětem evidence.“

„jiné informace než ty, které povinný subjekt k osobě žadatele, popř. k jeho dotazům a jejich předmětu, vede ve spisové službě, jednak obecně nemusí evidovat a uchovávat, a jednak je ani nemusí žadateli poskytnout. Povinný subjekt tak nebyl povinen ani oprávněn žadateli poskytnout požadované informace kromě těch, které eviduje ve své spisové službě jako úřední komunikaci; pokud by tak učinil, sám by se tím mohl dopustit nezákonného jednání.“

V souladu s citovanými principy KPR žadateli k jeho žádosti poskytuje následující informace:

Ad bod 1:

Ve spisové službě KPR nejsou evidovány žádné podkladové materiály pro uzavření smlouvy, je evidována pouze smlouva samotná.

Ad bod 2:

Ve spisové službě KPR nejsou evidovány žádné záznamy a zápisy z jednání Správy Pražského hradu, která vedla k uzavření smlouvy.

Ad bod 3:

Ve spisové službě KPR není evidován žádný seznam účastníků jednání, která vedla k uzavření smlouvy.

Ad bod 4:

Ve spisové službě KPR nejsou evidovány žádné záznamy obsahující popis procesu, jakým došlo k vyhodnocení vhodnosti spolupráce Správy Pražského hradu na předpremiéře filmu „Tady Havel, slyšíte mě?“.

Lze však konstatovat, že v letošní roce je 20. výročí založení Knihovny Václava Havla, budou tak jistě celorepublikově následovat i další vzpomínkové akce na prvního polistopadového prezidenta a mezi tyto akce byla zařazena i předpremiéra zmíněného filmu.

Ad bod 5:

Ve spisové službě KPR nejsou evidovány žádné podkladové materiály, korespondence, zápisy z jednání, která vedla k osobní účasti prezidenta Petra Pavla a prezidentky SR Zuzany Čáputové na předpremiéře filmu „Tady Havel, slyšíte mě?“.

Ad bod 6:

SPH nevznikly žádné náklady na konání akce.

Ad bod 7:

Případné pořádání či spolupořádání akcí v areálu PH je interně diskutováno a posuzováno v širších souvislostech a pokud dojde ke konsenzu příslušných pracovišť a následného schválení vedoucím Kanceláře prezidenta republiky, je zahájeno jednání s druhou stranou jehož výsledkem je uzavření smlouvy.

Mag. iur. Pavla Kratochvílová
ředitelka Odboru právního